

Sygn. akt I 1 C 1346/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) spółki z o.o. w G.**

przeciwko: **S. U.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. U. na rzecz powoda (...) spółki z o.o. w G. kwotę 2.239 zł 25 gr (dwa tysiące dwieście trzydzieści dziewięć złotych 25/100) wraz z naliczonymi od kwoty 2.194 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt cztery złote) odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 7 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że w wysokości nie wyższej niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 47 zł 30 gr (czterdzieści siedem złotych 30/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Przedmiotowym pozwem powódka (...) spółka z o.o. w G. wystąpiła z żądaniem zasądzenia od pozwanego S. U. kwoty 2.239,25 zł wraz z naliczonymi od kwoty 2.194 zł odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podała, że dochodzona wierzytelność wynika z zaciągniętej przez pozwanego u powódki pożyczki w wysokości 3.984 zł, której nie spłacił on w terminie i wysokości ustalonej w umowie. Powódka wyjaśniła też, że od kwoty 2.194 zł domaga się od pozwanego zapłaty odsetek w wysokości określonej w umowie, jednak nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie oraz że wnosi o zasądzenie odsetek karnych w kwocie 28,25 zł, które zostały naliczone od kapitału od dnia następnego po dniu postawienia pożyczki w stan wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Wydany w sprawie elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w drodze sprzeciwu, wnosząc o oddalenie powództwa i podnosząc iż nie są mu znane żadne przyczyny rzekomego zadłużenia, gdyż nie posiada żadnych zaległości; a nawet gdyby istniało, to uległoby przedawnieniu. Wniósł też, w razie uznania przez Sąd powództwa o rozłożenie świadczenia na raty, wskazując iż jego dochody nie pozwalają mu na uiszczenie tej kwoty jednorazowo, gdyż ma kłopoty finansowe.

W odpowiedzi na powyższe powód podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Z uwagi na treść art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 września 2015 r. w G. strony procesu zawarły umowę pożyczki na podstawie której powód pożyczył pozwanemu kwotę 3.984 zł, którą pozwany zobowiązał się zwrócić w 40 tygodniowych ratach po 99,60 zł każda.

Zgodnie z postanowieniem §7 ust. 1 umowy pożyczki, w razie zwłoki pożyczkobiorcy z zapłatą dwóch pełnych rat pożyczki w terminach, o których mowa w § 5 ust. 2 umowy pożyczki, (...) pożyczkodawca był uprawniony do wypowiedzenia umowy pożyczki z zachowaniem 30- dniowego terminu wypowiedzenia (...).

Na poczet spłaty pożyczki pozwany dokonał 14 wpłat w łącznej sumie 1.790 zł, którą powód zaliczył w całości na poczet spłaty kapitału pożyczki. Ostatnia wpłata została dokonana w dniu 14 lutego 2016 r.

W związku z brakiem regularnych wpłat powód 23 lutego 2016 r. wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w terminie 7-miu dni, a następnie w piśmie z dnia 15 marca 2016 r. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30- dniowego okresu wypowiedzenia. Oświadczenie to zostało odebrane przez pozwanego 18 marca 2016 r. Niespłacona część pożyczki stała się wymagalna 21 kwietnia 2016 r. Pomimo wezwania przedsądowego pozwany nie dokonał spłaty całości pożyczki.

Zgodnie z treścią umowy roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, tj. stopa odsetek za opóźnienie odpowiadała wysokości czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

W umowie zastrzeżono też, że w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca podejmie działania windykacyjne oraz że w takim przypadku pożyczkobiorca będzie zobowiązany do zapłaty na rzecz pożyczkodawcy kosztów korespondencji w łącznej kwocie 17 zł (7 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty i 10 zł za wezwanie przedsądowe).

dowód: umowa pożyczki (...) - k. 21-21v; wezwanie do zapłaty z 23.02.2016 r. - k. 22; oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki r. z dnia 15.03.2016 wraz z dowodem nadania w dniu 31.03.2016 r. - k. 23 i 24, wezwanie przedsądowe wraz z dowodem nadania - k. 25 i 26

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 7 czerwca 2016 r.

dowód: wydruk akt sprawy Nc-e (...) - k. 2

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny, jako wiarygodne, Sąd ocenił przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, albowiem brak było podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd uznał, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. W procesie niniejszym strona powodowa skutecznie wykazała bowiem, że przysługiwało jej uprawnienie do żądania zwrotu udzielonej pozwanemu pożyczki wraz z żądanymi odsetkami i opłatami z tytułu kosztów wezwań.

Skoro bowiem pomimo tego, że pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki w wysokości 3.984 zł w 40 tygodniowych równych ratach po 99,60 zł każda - na poczet należności dokonał jedynie czternastu wpłat, tj. - jak wskazała powódka - w okresie od 2 września 2015 r. 14 lutego 2016 r. w wysokości od 30 do 300 zł - w łącznej wysokości 1.790 zł., to do zwrotu pozostała jeszcze kwota 2.194 zł. Ponadto, z uwagi na opóźnienie w spłacie pożyczki powódka uprawniona była zgodnie z postanowieniami umowy do naliczenia odsetek umownych z tego tytułu w łącznej wysokości 28,25 zł (za okres poprzedzający wniesienie pozwu, od kwoty 2.194 zł od dnia następnego po dniu postawienia wierzytelności w stan wymagalności, tj. od dnia 22 kwietnia 2016 r. do dnia wniesienia pozwu, tj. do dnia 7 czerwca 2016 r., wraz

z dalszymi odsetkami umownymi od pozostałej do spłaty kwoty pożyczki za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Również żądanie zapłaty przez pozwanego zwrotu kosztów korespondencji w wysokości 17 zł Sąd uznał za usprawiedliwione w świetle treści umowy załączonej do pozwu oraz przedstawionych przez powódkę dowodów nadania kierowanych do pozwanego pism z wezwaniem do zapłaty oraz wypowiedzeniem umowy pożyczki.

W zakresie tych należności znajdowały one oparcie w przepisach kodeksu cywilnego regulującego umowę pożyczki i świadczenia uboczne w postaci odsetek za opóźnienie i odsetek maksymalnych (art. 720-724 kc i art. 481 §1 i 2 kc oraz art. 481 §2¹ kc) oraz postanowieniach umowy, podlegającej szczególnemu reżimowi określone w ustawie z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. 2011, nr 126, poz. 715, ze zm.).

Uwzględniając powództwo w całości, Sąd miał także na względzie, iż zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia pozostawała całkowicie chybiony. Zasadnie wywodziła bowiem powódka, iż skoro objęte żądaniem pozwu roszczenie wynikające z umowy pożyczki stało się wymagalne w dniu 21 kwietnia 2016 r. (po upływie okresu wypowiedzenia), a powództwo zostało wytoczone przez stronę powodową w dniu 7 czerwca 2016 r., to zostało to dokonane przed upływem określonego w art. 118 kc trzyletniego okresu przedawnienia. Czynność wniesienia pozwu spowodowała zaś przerwanie biegu okresu przedawnienia.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd nie znalazł także podstaw do tego by w zasądzone od pozwanego roszczenie rozłożyć na raty, mając na względzie iż zgodnie z przewidującym taką możliwość art. 320 kpc sytuacja taka powinna mieć miejsce jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ocenie Sądu sytuacja tak nie miała jednak miejsca w niniejszej sprawie, gdyż przeczyła temu postawa pozwanego. Sąd wziął bowiem pod uwagę fakt, iż uwzględnienie wniosku pozwanego stanowiłoby obecnie niczym nie uzasadnione premiowanie postawy pozwanego, który samodzielnie podjął decyzję o nie dokonywaniu poza wyżej wskazanymi wpłatami dalszych spłat na rzecz powódki. Podkreślenia wymaga bowiem fakt, iż od lutego 2016 r. do dnia zamknięcia rozprawy, a więc przez okres ponad roku pozwany nie dokonał na poczet spłaty tego zadłużenia ani złotówki. Trafnie podnosiła bowiem powódka, że przepis art. 320 kpc ma chronić rzetelnych dłużników, starannie wykonujących swoje zobowiązania, którzy z przyczyn od nich niezależnych, mają czasowy i odwracalny brak środków, a nie dłużników nierzetelnych, którzy przez długi czas uchylają się od wykonywania wymagalnych zobowiązań.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przywołane wyżej przepisy Sąd w pkt. I wyroku uwzględnił powództwo w całości, zastrzegając jedynie - zgodnie z brzmieniem art. 481 §2¹ i §2² kc w zakresie żądanych przez powoda odsetek umownych za opóźnienie, iż ich wysokość nie może przekroczyć wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, a więc wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W konsekwencji pozwany, jako strona spór przegrywająca, został obciążony obowiązkiem zwrotu powódce poniesionych przez nią kosztów procesu, na które składał się zwrot opłaty od pozwu (30 zł) oraz wydatku poniesionego w związku z uiszczeniem opłaty manipulacyjnej - opłaty operatora płatności eCard w postępowaniu elektronicznym (0,30 zł) i złożeniem do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego (17 zł). Orzeczenie w tym zakresie wydano na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc.